

Arrest

nr. 68 276 van 11 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 19 juli 2011 waarbij de beslissing tot binnenkomstweigering met terugdrijving – asielzoeker van 11 mei 2011 van rechtswege gelijkgesteld wordt met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VERBEKE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker wordt op 11 mei 2011 aangetroffen op de luchthaven van Zaventem zonder documenten en dient aan de grens een asielaanvraag in (bijlage 25). Tevens wordt ten aanzien van verzoeker een beslissing tot binnenkomstweigering met terugdrijving – asielzoeker genomen.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 14 juni 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker wordt hiervan diezelfde dag per drager in kennis gesteld.

Verzoeker dient op 27 juni 2011 een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 13 juli 2011 bij arrest nr. 64 786 de beslissing genomen door de

commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 juni 2011 vernietigt en de zaak terugzendt naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 19 juli 2011 wordt verzoeker toegelaten tot het Rijk en wordt de beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving – asielzoeker van 11 mei 2011 van rechtswege gelijkgesteld met een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"(...)

In toepassing van art. 74/5 §5 van de wet van 15 december '80 wordt vermeld dat deze maatregel van teruggedrijving van rechtswege gelijkgesteld wordt met een bevel om het grondgebied te verlaten in de zin van art. 7, eerste lid. Aldus dient betrokkene het grondgebied te verlaten, uiterlijk op 26/07/2011 om middernacht'

2. Over de ontvankelijkheid

In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij de exceptie van gebrek aan belang op, daar de bestreden beslissing is genomen bij toepassing van artikel 75/5, § 5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en het een gebonden bevoegdheid betreft.

Ter terechtzitting verwijst de raadsman van verwerende partij naar de 'ondertussen' bekendgemaakte rechtspraak, met name de arresten uitgesproken door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in algemene vergadering en waarbij de theorie van de 'gebonden bevoegdheid' niet meer wordt aanvaard. De raadsman doet daarom afstand van de opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid in de nota met opmerkingen.

De Raad stelt, samen met de raadsman van verwerende partij, vast dat ingevolge de arresten nr's 66 328, 66 329, 66 330, 66 331 en 66 332, allen uitgesproken op 8 september 2011 in algemene vergadering wordt geconcludeerd dat de minister of zijn gemachtigde kan overwegen om aan de vreemdeling die valt onder de in artikel 7, eerste lid, 1° tot 11°, bedoelde gevallen, al dan niet een bevel om het grondgebied te verlaten, af te geven. *In casu* kan de minister of zijn gemachtigde overwegen om de beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving – asielzoeker met toepassing van artikel 74/5, § 5 van de Vreemdelingenwet al dan niet gelijk te stellen met een bevel om het grondgebied te verlaten in de zin van artikel 7, eerste lid van de Vreemdelingenwet. De afstand van de opgeworpen exceptie door de verwerende partij wordt vastgesteld.

3. Onderzoek van het beroep.

3.1 Verzoeker zet het volgende uiteen in zijn verzoekschrift:

"1. De bestreden beslissing is zonder voorwerp gezien het vernieuwd wetgevend kader.

Voor de wetswijziging van 1 juli 2007 bestond de asielprocedure uit twee fases, de ontvankelijkheidsfase en de gegrondheidsfase. Wanneer een asielaanvraag ontvankelijk verklaard werd, kreeg de aanvrager toegang tot het grondgebied voor de behandeling van zijn asielaanvraag ten grond en werd hij vrijgelaten.

In sommige gevallen werd de aanvrager tijdens de ontvankelijkheidsfase en voor de ontvankelijkheidsbeslissing, vrijgelaten, in welke gevallen art. 74/5 § 5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 toegepast werd.

De ratio legis van voormeld artikel was de weigering van toegang tot het grondgebied te bevestigen, gezien hierover nog niet definitief werd beslist tijdens de ontvankelijkheidsfase.

Nu de ontvankelijkheidsprocedure werd afgeschaft, blijft art. 74/5 § 5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 zonder voorwerp.

Verzoeker maakt het voorwerp uit van een lopende asielprocedure en- werd vrijgelaten.

Verzoeker heeft bijgevolg ten volle toegang tot het grondgebied.

2. De bestreden beslissing is in strijd met verscheidene wettelijke bepalingen.

Onderhavige beslissing tot binnenkomstweigering met teruggedrijving is in strijd met inter alia de volgende wettelijke bepalingen: '

- Artikel 51/2 Vreemdelingenwet van 15 december 1980 :

"De vreemdeling, bedoeld bij de artikelen 50, 50bis en 51, dient bij zijn asielaanvraag in België woonplaats te kiezen. [' ..]"

Het hoeft geen betoogt, dat de uitvoering van bovenvermeld artikel onmogelijk wordt bij terughrijving van verzoeker.

- Artikel 74 § 1 KB van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

"De vreemdeling die aan de grens een asielaanvraag heeft ingediend en die gemachtigd werd het Rijk binnen te komen moet zich, binnen acht werkdagen na zijn binnenkomst, aanmelden bij het gemeentebestuur van zijn hoofdverblijfplaats.

Na inzage van het document dat de met de grenscontrole belaste overheden afgegeven hebben, geeft dit bestuur hem een attest van immatriculatie, model A, geldig voor drie maanden vanaf de datum van afgifte."

Hetzelfde geldt voor de uitvoering van deze bepaling. Door de bestreden beslissing zal verzoeker nooit een dergelijk attest van immatriculatie kunnen verkrijgen.

- Artikel 75 §1 en 3 KB van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

"§ 1 Het attest van immatriculatie, afgegeven aan de vreemdeling die een asielaanvraag heeft ingediend, wordt verlengd om het verblijf te dekken tot over de aanvraag is beschikt.

§2 Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus weigert te erkennen en subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan een vreemdeling, geeft de minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 52/3 § 1, van de wet, aan de betrokkene een bevel om het grondgebied te verlaten. "

Zonder attest van immatriculatie kan het verblijf van verzoeker ook nooit verlengd worden.

Verzoeker werd vrijgelaten en verblijft momenteel in een opvangcentrum van het Rode Kruis te Grace-Hollogne (Bierset) in afwachting van een beslissing van het CGVS. Uit voorgaande bepalingen blijkt dat verzoeker wel degelijk toegang tot het grondgebied heeft en het recht heeft er op legale wijze te verblijven. Het betekenen van een nieuwe beslissing tot terughrijving is hiermee dan ook niet verenigbaar en schendt bijgevolg deze bepalingen.

- Artikel 33 lid 1 Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen (Verbod tot uitzetting of terugleiding):

"Geen der Verdragsluitende Staten zal, op welke wijze ook, een vluchteling uitzetten of terug leiden naar de grenzen van een grondgebied waar zijn leven of vrijheid bedreigd zou worden op grond van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. "

Gezien de asielprocedure van verzoeker nog steeds hangende is, kan er nog niet besloten worden dat verzoeker geen gegronde vrees tot vervolging zou hebben bij terugkeer naar zijn thuisland, quod certe non. Verzoeker voortijdig uitwijzen zou dan ook een manifeste inbreuk op bovenvermeld artikel inhouden."

3.2 Waar verzoeker stelt dat sinds de wetswijziging van 1 juli 2007 artikel 74/5, § 5 van de Vreemdelingenwet zonder voorwerp is aangezien de ontvankelijkheidsprocedure werd afgeschaft, komt het middel neer op kritiek op de wet. Nu niet wordt betoogd dat de wet op dit punt strijdig zou zijn met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet of met een verdragsrechtelijke bepaling met directe werking, kan deze kritiek niet in aanmerking worden genomen.

Verweerder wijst op de toelating tot het grondgebied omdat zijn asielaanvraag wordt behandeld. Verzoeker betwist dit niet doch integendeel bevestigt hij dat hij het voorwerp uitmaakt van een lopende asielprocedure en aldus werd vrijgelaten. Waar verzoeker betoogt dat door de "terughrijving" de uitvoering van artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 74, § 1, 75, § 1 en 3 van het Vreemdelingenbesluit onmogelijk wordt en dat artikel 33 van het Vluchtelingenverdrag wordt geschonden aangezien hij voortijdig kan worden uitgewezen, kan hij niet worden gevolgd nu, zoals verweerder uitdrukkelijk stelt in de nota met opmerkingen, de bestreden beslissing niet uitvoerbaar is zolang een beslissing nopens de asielaanvraag niet uitvoerbaar is. Er kan ook worden gewezen op artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet waaruit blijkt dat tijdens de voor het indienen van het beroep vastgestelde termijn en tijdens het onderzoek van dit beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen enkele maatregel tot verwijdering van het grondgebied of terughrijving gedwongen kan worden uitgevoerd. Van een terughrijving of voortijdige uitwijzing is aldus geen sprake. De uitvoering van de door verzoeker geschonden geachte bepalingen wordt bijgevolg niet onmogelijk gemaakt door de bestreden beslissing. Een schending van de aangevoerde bepalingen wordt niet aangetoond.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN